

SANTA BÀRBARA

VILAFRANCA DE BONANY

Dip. Leg. 26-1980

núm. 36 JULIOL 1983

El SANT MARTÍ, equip juvenil de la temporada 56-57. Amb les seves camisetes vermelles, herència i estímul dels "grans" del gloriós "SAN MARTÍN", que suaven de cap a cap del partit lluitant de bon gust.

Avui surten a primera plana, ja que un dels jugadors de llavors és avui Mn. Joan Bauzà, Vicari Episcopal de la Zona Pastoral que compren Vilafranca.

FORMES DE BAIXAR LA FEBRE

La febre no és una malaltia, sinó que és una conseqüència. Pot donar malestar, vòmits i convulsions. El grau de temperatura en els nins no sol estar relacionat amb la gravetat. Així nins amb febre molt alta no vol dir que l'enfermetat sigui molt greu.

1.- Destapar el nin. Quanta més febre té, menys roba ha de portar, doncs com més l'abriguem més augmentarà la temperatura del cos i no deixarà que s'elimini la calor. Quan la febre puja té fred, però després té calor i agraïeix l'estar dstatat.

2.- Donar-li un bany si la febre ha pujat fins a 39 o 40.

Es posa el nin dins la banyera amb aigua teba, mullant-li el cos i el cap durant cinc minuts. Després es va tirant dedins aigua freda, a fi que l'aigua es vagi refredant a poc a poc, i així l'alta temperatura del nin anirà baixant també a poc a poc.

Als deu minuts, més o manco, es treu el nin, se l'eixuga i se'l deixa damunt el llit depullat o poc tapat.

Donar-li aigua. Quan té febre el nin sua i respira agitadament. Aquestes dues coses són causa que el nin perdi aigua i vapor del seu cos, que ha de recuperar. Molt més si vomita o té diarrea.

Si vomita, se li donarà aigua amb sucre, poca quantitat, però espesses vegades.

4.- Donar-li un antitèrmic. El més corrent, per boca, és l'aspirina infantil, cada quatre o sis hores. És millor donar-lis amb un poc de llet. Una altra forma són els supositoris.

És millor començar pels mètodes físics i naturals, els exposats als apartats 1º, 2º i 3º, i deixar els medicaments, apartat 4º, pel darrer lloc; sobretot si el nin és petit.

Montserrat Sauleda Parés.
metge de Vilafranca.

COOPERATIVISME

Donam el nom de Cooperativa a la unitat de producció, de comercialització o de consum -aquests son els tres tipus de cooperatives- amb la característica d'esser-ne propietaris els mateixos productors o usuaris dels seus serveis.

L'origen més remot del cooperativisme el trobam entre els pagesos. Davant les dificultats de la mateixa naturalesa -manca de pluges, calabruixades i altres fenòmens atmosfèrics- d'una part, i de l'altra, les dificultats per treure rendiment de la seva feina, els obligaren a ajuntar els esforços de tots per poder tirar endavant.

Del camp sorgiren les pràctiques cooperativistes. I al camp són avui, pentura més que mai, ben necessaries. La realitat del cooperativisme agrari als països europeus del mercat comú és una mostra ben eloqüent.

Però havia d'arribar el segle XIX per poder parlar d'un moviment social que coneixem amb el nom de COOPERATIVISME. Un començament que té molt a veure amb l'inici de l'era industrial.

A Anglaterra i França apareixen les primeres cooperatives de producció no agrícola, entre el 1820 i el 1840. Exactament a l'any 1831, a París, sorgiren dues cooperatives de producció, dins els camps de la fusteria i de la impremta, que al mateix temps que cooperatives foren com a centres d'estudi i d'experimentació, i esdevingueren una fita cabdal a les primeries del moviment cooperativista.

A Barcelona, l'any 1840, es va constituir la primera cooperativa de consum dins l'àmbit de l'Estat Espanyol.

Des d'aquells anys, ja llunyans, el moviment cooperativista ha avançat molt i superat fortes dificultats al llarg d'èpoques distintes. Avui el cooperativisme agrari apareix com l'únic camí obert al progrés de la petita agricultura o de l'agricultura familiar.

En Biel de la Mel.

Editorial

FESTES D'ESTIU

El 28 d'Agost del 1685, festa de Sant Agustí -aquell any va caure en diumenge- quedava establerta la que avui és parròquia de Santa Bàrbara a aquell nucli de població que començava a esser Vilafranca, amb 80 cases i 500 habitants.

Un petrer, Mn. Miquel Riera, des d'aquell jorn històric, va esser el primer capellà encarregat de servir a la novella comunitat cristiana. Era el primer "Vicari".

No és gens estrany que ben prest començàs a celebrar-se cada any la diada del 28 d'Agost. Així naixien les nostres festes d'estiu. Festes de Sant Agustí, amb l'únic ball que en tot l'any hi havia a la Vila durant uns dos segles i mig.

La beatificació de Sor Catalina Tomàs -1791- va esser, per a tota Mallorca, oportunitat de fer festa grossa. Festa religiosa per la nova Beata, i festa mallorquina per esser "nostra". A Vilafranca aquestes festes hi posaren arrels ben fondes. Tant, que quan la canonització, quan la declararen Santa, va continuar essent la "Beata" pels vilafranquers. I les festes populars i religioses de l'estiu, primer es repartiren entre el 28 d'Agost i el 28 de Juliol; per acabar essent festes de la "Beata" a l'acabatall del Juliol. El caputxí P. Andreu de Palma, el 1935, parlant de les festes de Sant Agustí, escrivia: "el ball es fa modernament per la festa de Santa Catalina Tomàs".

El FULL, aquest mes de Juliol, recorda aquestes dades al felicitar a tots els lectors. I desitjar unes bones festes a tots els vilafranquers.

També perquè ens fixem que manquen dos anys per arribar al tercer centenari de les nostres festes d'estiu. El complir tres-cents anys pareix que demana una celebració extraordinària. ¿Qualque fet cultural que, recordant el centenari, esdevengui una fita històrica pel nostre poble? Dos anys pot esser un temps prudencial per a preparar una celebració profitosa.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

NAIXEMENTS

mes de Juny:

Maria-Victòria Gomis
Torres, filla d'Antoni
i Mercedes.

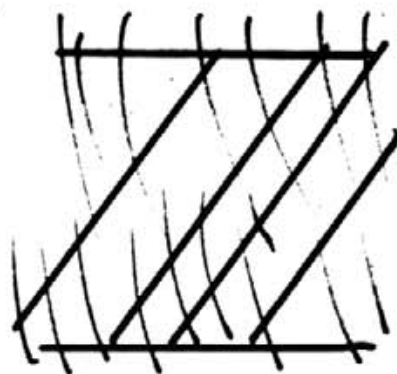
Sebastià Jaume Soler,
fill de Bernat i Margalida.

DEFUNCIONS

mes de Juny:

dia 13.

Joan Oliver Nicolau,
als 80 anys.

A CLARIMENT

Ja diuen que l'home és l'únic animal que sopega dues vegades a la mateixa pedra. Nosaltres, els qui treballam en aquest FULL, el mes passat pegàrem un esclat fort quan publicàrem unes gloses que no anaven signades per ningú -malgrat nosaltres sapiguem qui és l'autor-, i com que els esclats fan mal, voldríem no tornar caure.

Hem rebut un escrit que pel seu contingut ens sembla molt interessant i que per la seva forma ens pareix molt correcte, i amb el que n'estam ben d'acord. Però, per no estar signat, no el podem publicar. Precisament per no travelar dues vegades en la mateixa pedra.

Estam segurs que l'autor d'aquest escrit ens sabrà comprendre i entendre les nostres raons.

PERILL NUCLEAR

Per 238 vots a favor i 9 en contra, els bisbes nordamericans reunits a Xicago han aprovat el document titulat: "La amenaça de la pau, la promesa de Déu i la nostra resposta". Després de dos anys de discussions, cinc-centes esmenes i tres redaccions, els bisbes dels Estats Units condemnen d'una manera rotunda la política armamentista.

Diuen els bisbes: "L'era nuclear en la qual vivim és una època de gran perill tant físic com moral. Som la primera generació, des de la creació, amb poder suficient per autoaniquilar-nos i per destruir, tan sols prement un botó, totes les obres de Déu. A la vista d'aquesta amenaça, no podem quedar-nos callats".

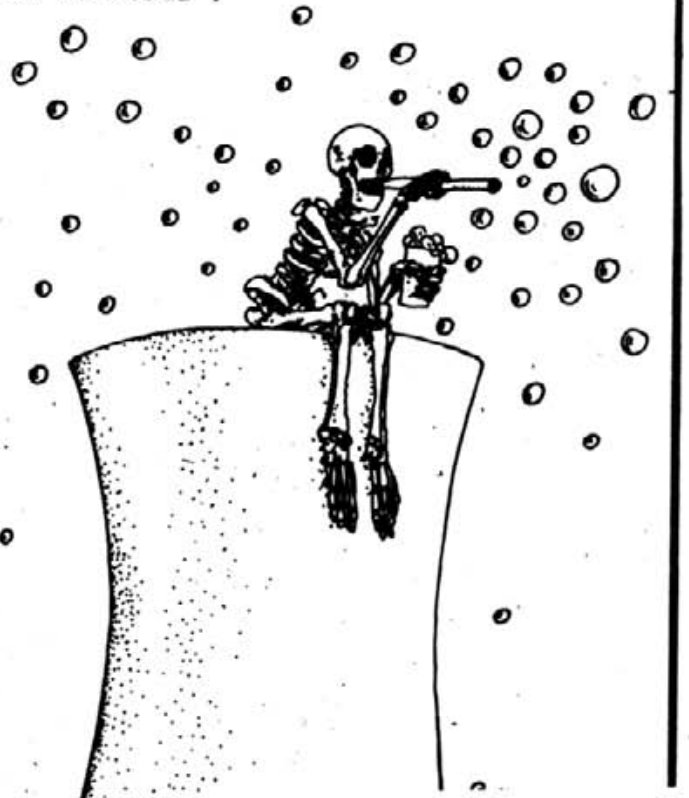
"Com a americans, ciutadans de la primera nació que ha produït la bomba atòmica, l'única que n'ha fet ús, i una de les poques nacions que avui poden directament decidir com sortir d'aquesta crisi decisiva, tenim una particular responsabilitat humana, moral i política, a fi que aquesta "decisió responsable" es faci per salvar la humanitat. Com a bisbes catòlics dels Estats Units ens sentim particularment obligats a cridar a la nostra comunitat de fe a assumir com a seva aquesta decisió responsable. Escrivim, per tant, aquesta carta pastoral per fer patent la riquesa moral i religiosa de la tradició catòlica com a ajuda per afrontar les nombroses decisions que reclamen avui la pau i la guerra".

I més endavant: "Objectius bons com els de defensar el propi país, protegir la llibertat, etc., no poden justificar la utilització de mitjans inmorals com l'ús d'armes que maten indiscriminadament homes, dones i infants, i que amenacen amb la destrucció de tota la societat. Creim que el nostre món en general i la nostra societat en particular han pres una direcció equivocada".

"Tota la nostra civilització hauria de tenir el valor moral i els mitjans tècnics per DIR NO a una carrera d'arma-

ments que està expoliant els pobres i els més vulnerables i per DIR NO als perills morals d'una era nuclear que posa a la humanitat constantment davant l'elecció de rendir-se o sometre's al regne del terror".

"Aprofitam aquesta ocasió -afirmen els bisbes- per expressar el nostre punt vista: que el primer imperatiu és prevenir de tot ús de les armes nuclears, i la nostra esperança de convèncer els líders polítics del món perquè descartin la teoria que una guerra atòmica pot ésser limitada".

"No concebim cap situació possible en la qual l'inici deliberat d'un conflicte atòmic, a qualsevol escala, per petita que sigui, sigui moralment justificable".

Els fragments citats són petites mostres només de l'extensa carta que consta de 150 folis i que ha causat gran impacte no solament als 50 milions de catòlics d'Estats Units sinó a tota l'opinió pública tant d'aquell país com de tot el món.

NOTICIES FRESQUES

ESTUDIS DE B.U.P. i C.O.U.

De l'Institut "MOSEN ALCOVER" de Manacor, hem rebut aquesta nota que de bon gust reproduïm.

"Al nostre centre, d'anys enrera, se imparteixen els cursos de B.U.P. i C.O.U. en hores que permeten la simultaneïtat de l'estudi amb el treball, lo que dona tota una mena de possibilitats a aquella gent que al seu dia no pogué cursar els esmentats estudis. Cal afegir, i és prou important, la facilitat que suposa que cada un dels cursos es pot seguir per el sistema de blocs, és a dir, se poden matricular únicament de part de les matèries del curs.

Els interessats en una més ampla informació, pregam que s'adrecin a la Secretaria de l'Institut. Poden cridar als telèfons 55 11 93 i 55 14 39."

NOTÍCIES DE LA CAMBRA AGRÀRIA

VACANCES D'ESTIU

L'oficina estarà tancada oficialment de dia 16 de juliol fins dia 15 d'Agost. Se fa coincidir amb les setmanes en què la gent del camp té més feina i poc temps per anar de papers.

Perquè no quedi cap servei abandonat obriré l'oficina al manco una vegada a la setmana. A la mateixa porta de l'oficina exposaré el dia i l'hora.

Per a tota urgència o necessitat, me podreu cridar al nº 52 61 83.

Qualsevol cosa necessiteu, me podreu cridar o venir a veure. No me molestareu gens. Al contrari, estaré content de poder ajudar-vos (que per altra banda és la meva obligació) i així poder pagar el deute que tenc amb la gent de Vilafranca, especialment amb aquelles persones que d'una manera constant i desinteressada m'heu ajudat, i també amb tots aquells que estau agraïts de lo poc que jo vos he sabut donar; i amb els qui heu sabut excusar la manca d'un millor servei per la meva part. Gràcies.

Miquel Florit.

EXCURSIÓ

Aniren al Torrent de Pareis, el dia 25 de juliol.

Sortida: de Sa Plaça de s'Estany a les 7,30.

Apunteu-vos abans de dia 20, a La Caixa o al cafè Amengual. Depòsit: 400 pessetes.

PULSERA PERDUDA

S'ha perduda una pulsera de nina amb perles. Si qualcú l'ha trobada nosaltres, a la revista, sabem qui la va perdre.

SES BENAVENTURANCES

DEL NOSTRE GERMA EN CRIST

En forma de CARTA OBERTA.

Senyor Director:

Segons he sentit predicar tots som germans en Crist, n'hi ha que tenen el cor molt trist per allò que dels altres han vist publicat.

Malaventurats els que escampen els defectes dels altres; vendrà un dia que també els assenyalaran amb el dit.

Malaventurats els qui no poden tirar la primera pedra, perquè tampoc veuran Déu.

Malaventurats els hipòcrites perquè tenen el cor tancat a totes les flaqueses del germà.

Malaventurades les ovelles que contradiuen el que fa el pastor, vendrà el llop i

Malaventurats els crítics de mala llet que per tot troben defectes, aquests no poden ésser germans en Crist.

Malaventurats els que pensen ésser perfets

i a la primera amollen un poquet de la fel agra que tenen.

Malaventurats els qui volen saber més que el Mestre, no les fa falta llegir l'Evangeli... i "perdonau les nostres culpes, així com nosaltres...."

Aquestes malaventurances no van contra ningú, només és que sempre hi ha qualcú que, al seu germà, no vol donar alabances.

Jaume Nigorra

Mn. JOAN BAUÇA

Ara fa nou anys, la diòcesi de Mallorca s'ha va dividir en 4 Zones Pastorals, amb un Vicari Episcopal al front de cada una, per a una atenció més directe en nom del Bisbe.

Vilafranca forma part de la 4ª Zona, amb el Vicari Mon. Josep Estelrich, que prest serà substituït pel vilafranquer Mn. Joan Bauça.

El FULL ha aprofitat l'avinentesa per parlar amb el nou Vicari Episcopal.

Joan, podriem començar pels teus records d'al.lot trescant per la Vila.

Els podria classificar per blocks. Un primer block podria situar-se a Ca Ses Monges i, en representació de totes les altres mestres de nins, Sor Margalida, tan estimada, podria convertir-se en protagonista.

Un altre el situaria a "Sa Llibreria" del Carrer Major. Entre 1950 i 1960 la Llibreria d'es Vicari es convertí en veritable nucli cultural del poble. Llibreria no sols significà llibres sinó conferències, reunions, jocs, entreteniment i ens despertà a tots moltes inquietuts culturals.

Un tercer block radicaria a Sa Plaça on vaig nèixer. D'ella en tenc molts vius records. Hi havia una "bomba" d'aigua, grossa, feta de pedra i que, pens, devia esser el més gran monument urbanístic -i quasi bé únic- de La Vila. Allà, els ferrers del número 4, un parell de vegades a l'any, junt amb tots els fusters del poble, es dedicaven a fer un rotlo gros de foc i a base d'aigua i cops de

martell a posar llandes a les rodes de carro. Allò que devia molestar una mica al veïnats, era una autèntica festa de carrer per noltros que erem uns al.lots pucers. Quants d'horabaixes convertírem la plaça amb camp de fútbol amb porteries de macs. Jo mateix m'hi vaig fer moltes "genolleres", fent de porter, volent imitar un porter vilafranquer célebre que jugava amb el Mallorca.

Una mica més a l'aire hi posaria el quart block. Me referesc al campanar. Allà, els escolans i cantadors hi férem moltes i agradables animalades...cercant nius d'òliba.

I si passàssim dels records geogràfics als records de les persones?

Podria parlar de don Pep Barber, per exemple, home de La Caixa i organista que tocava l'armòni del cor que estava just darrera l'altar major. Parlaré, emperò, d'un cas que em resulta entranyable i al mateix temps, trist: el Capellà Joanet. No és que personalment arribàs a tractar-lo molt. Però record que, de seminarista i d'uns 14 anys, vaig anar un dia a veure'l a Ciutat, a la seva habiació de la "Casa del Sacerdote" avui ja desapareguda. Poc temps després va morir. Aquella visita me va impactar. Vaig descobrir que allò que algú deia "si un dia arribes a capellà, bereneràs cada matí de xocolata" probablement no seria vere. El bon Capellà Joanet va morir pobre, amb el seu pèndul, massa anyullat i quasi abandonat d'aquella Vila seva.

També recordaria a l'amo En Tomeu Gori -l'home que sabia fer sants cristos-. Els vespres d'estiu, quan a Can Jordi tenien cafè, els homes sortien a la fresca. I un estiu els hi pegà per tenir unes tertúlies "científiques". Jo era un al.lotell en vacances i m'hi mesclava d'"oyente". En Carles d'Aubellet defensava la possibilitat de l'arribada de l'home a la lluna. La discussió durà prop de dos mesos. I En Tomeu Gori cada vespre d'aquell estiu repetí, impassible i escèptic, la seva tesi: "De ses teulades per amunt, no em sabem res". Va morir convençut de que l'home mai pujaria tan amunt perquè lo propi d'un home era tocar amb sos peus en terra.

VICARI EPISCOPAL

I començares la vida de capellà. Com foren les primeres etapes?

El "LLUIS VIVES" fou el meu primer destí. Vaig estimar molt els al.lots. Hi vaig estar cins anys. Record que vaig substituir el capellà professor de religió per els parès professorss de religió. S'anomenaren "mamás catequistas".

A ROMA no vaig portar a terme cap tasca pastoral i me vaig dedicar en cos i ànima a estudiar. Disfrutava perquè feia exactament el que volia fer: estudiar tot lo sant dia. Per altra part, vaig quedar enamorat d'aquella Ciutat i encara hi estic.

RADIO POPULAR ha funcionat per a mi com a plataforma per desenvolupar una de les meves vocacions: el periodisme. No sé si vaig aconseguir que fos per a tot-hom "cosa nostra" ben mallorquina però jo m'hi sent com a ca meva. Lo millor que he fet allà no són els "comentaris" però sí és lo que la gent més coneix.

MANACOR ha suposat un canvi gros dins la meva vida. Mai havia tenguda una experiència parroquial i ja pensava no tenir-ne. La veritat és que sempre he passat gust de fer el que feia i ara mateix trib fascinant el món manacorí i parroquial.

Dos capellans, acabats d'ordenar, Tomeu Català i Joan Bauzà, celebren l'Eucaristia, per primera vegada a Vilafranca.

El dia de la Missa Nova

I arriba l'anomenament de Vicari Episcopal de la 4ª Zona, per tant, de Vilafranca també.

Si se tracta de fer, encara que sia suant, jo faré per Vilafranca tot el que sia. Però, si es tracta de jutjar decidir... pens que demanaré, si fa el cas, a un dels altres tres Vicaris que intervingui. Jo som de Vilafranca i per tant som part interessada amb el poble. I un interessat mai és imparcial. I un bon jutge i tot bon governant mai es deixa portar per interessos i parcialitats.

Vilafranca és poble de capellans i gent d'Església amb fortes responsabilitats, i què en dius?

No és per tirar farols a la Vila però la Vila ha tengut sempre pes dins les esferes de l'Església. Deixant a part de que els sacerdots vilafranquers sien bones persones -cosa per altra part sempre difícil d'avaluar- hem de dir, amb proves objectives, que els vilafranquers intel·lectualment estan ben preparats. Per exemple, els cinc capellans diocesans -Don Mateu, don Toni Bauzà, Tomeu Català i Pere Galache i jo-, a més dels estudis de capellà, tots tenim una altra carrera civil. I quasi tots els frares, per no dir tots, tenen una o dues llicenciatures o doctorats. Jo crec que si tots ens ajuntassim podríem fer, fins i tot, una enciclopèdia. Els vilafranquers no dormen a sa palla.

Gràcies, Joan, i enhorabona.

La Redacció.

PARRÒQUIA I GRUPS PARROQUIALS

Per explicar què és una parròquia, sense tecnicismes ni intenció de dir-ho tot, sinó amb paraules senzilles i planeres, diria que és un conjunt de batiats que s'ajuden a ésser seguidors, gojosos, del Bon Jesús.

Per això, una parròquia es mou sempre amb aquesta triple finalitat:

Primera. Aprofundir la fe que professam. Ja que els cristians hem de saber donar raó d'allò que creim -i per què creim, i què esperam- a qui ens ho demani. I ésser-ne testimonis davant tothom.

Aprofundir la fe, conèixer millor allò que estimam (sobretot AQUELL que estimam) ho feim amb la catequesi (els al.lots i els adults); amb la preparació als sacraments; les homilies; les lectures; i tantes altres maneres de conèixer millor a Jesucrist.

Segona. Per celebrar aquesta fe. Tot allò que creim i vivim amb intensitat ho celebrem. Celebrem l'esport i la política, la cultura i els aconteixements familiars, etc.

Un aficionat al futbol potser que un diumenge no vagi al partit. Però si mai no hi va, i no discuteix de futbol, si els colors del seu club no li diuen res... aquest ja és un ex-aficionat.

També un cristià que no celebra freqüentment la seva fe, prest esdevé un cristià sols de nom.

Tercera. I perquè la Bona Nova, la Bona Notícia (això significa la paraula Evangeli) de que Déu és un PARE sigui el llevat que faci tovar la societat.

Que d'una societat egoista i individualista faci un món fraternal i solidari. Que la paraula de l'Evangeli sigui sal que faci agradables, mengívols, i per això profitoses, les relacions humanes. Que sigui llum que il.lumini, cada dia, camins nous de convivència.

A aquesta tasca, avui, sovint li donam el nom d'acció social. Amb aquests dos objectius:

1º. Facilitar el COMPARTIR doblers i temps, coneixements i possibilitats, creativitat i coratge.

2º. Ajudar a prendre consciència de la nostra RESPONSABILITAT d'ésser llevat i sal i llum. I de fer tovar totes les institucions: família, sindicat, empresa, partit polític, govern, escola, cooperativa, etc. etc., perquè de veres, cercant el benestar per a tots, el bé comú, responguin al pla de Déu.

Perquè així és una parròquia, tot grup parroquial de qualque manera també ha de participar d'aquestes tres dimensions: aprofundir la doctrina; celebrar la fe; i fer que la pràctica d'aquesta fe esdevengui el llevat i la sal que el món d'avui necessita.

Per tant, si un grup només volgués saber de pregària i de cap manera estàs interessat en la transformació de la societat, no seria un grup parroquial. A l'altre extrem, si un grup, per exemple, només cercàs la superació cultural sense voler saber res d'aprofundir i celebrar la fe, seria un grup amb una activitat bona i lloable, però no un grup parroquial.

Una parròquia és un conjunt de batiats que ens ajudam a seguir, joiosament, el Bon Jesús. Aquest és l'objectiu. Per aconseguir-lo hi ha moltes tasques. Ningú pot fer-ho tot. Tampoc ningú pot desentendre's'n de l'objectiu que és la raó d'ésser de la parròquia. Sí que, entre tots, ho podem fer tot.

Miquel Mulet Coll

CLUB

D'ESPLAI

Demà hi haurà un temps molt bo.
¡A NEDAR HI·LOTS!

Això era un senyor que va anar a una loqueria i feia preguntes demanant: Tu que voldries pels Reis? i li contestaven: una pesseta per comprar-me un carrió, i després, quan ja hauria anat a molts, va al darrer i li demana: i tu que voldries? i li contesta: Jo?, una pesseta per comprar-me un cul nou perquè ho tenc fardat.

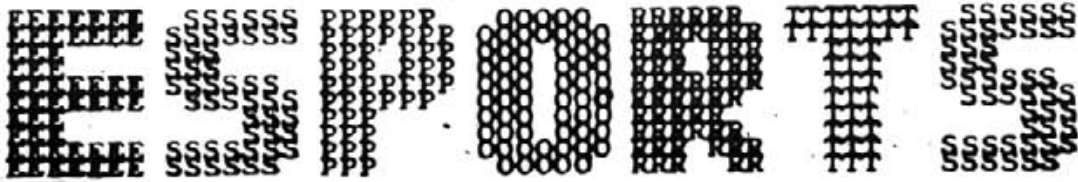
Temps de Vacances

L'estiu es una època de s'anys que ens agrada molt, perquè els al·lots tenim molt de temps lliure, durant el qual podem fer moltes activitats. Entre elles estan: anar al sequeu, coleccionar monedes, anar al campament, anar a medar, etc. Uns dels motius principals de que ens agradi l'estiu, es aquest:

«NO ANAR A ESCOLA?»

I altres, com ses festes: La Beata, Sant Joan, Sant Pere, etc.

VOLEIBOL

CARACTERISTIQUES

D'AQUEST ESPORT.

Aquest esport va aparèixer a finals del segle XIX, tenint els seus començaments a Amèrica, passant a Europa l'any 1918, on actualment ha assolit una gran popularitat.

El joc se desenvolupa dins un camp de 18 m. per 9 m., dividit en dos per una xerxa de 2,43 m. d'altura per als equips masculins i 2,34 m. per als femenins.

L'equip el formen sis jugadors titulars i els suplents que els poden substituir en qualsevol moment del partit, sempre que l'àrbit sigui informat.

L'objectiu del joc és enviar la pilota al camp contrari evitant que caigui dins el propi. Solament està permès pegar a la pilota de l'ancacostat (caderra) en amunt i no es pot tocar la pilota més de tres vegades, i si és el mateix jugador just la pot tocar una vegada.

El partit es decideix a tres o cinc sets, cada un de 15 punts. S'ha de guanyar el set per una diferència mínima de dos punts.

La pilota, d'uns 300 grams de pes, es posada en joc pel jugador que ocupa la dreta de la segona línia des de l'àrea de treure, que és d'uns tres m. de profunditat, i que no pot trepitjar. L'equip contrari intentarà tornar-le a l'altre camp. És important la devolució amb remat ja que així és més difícil per a l'equip contrari tornar la pilota.

Faltes més freqüents:

- Deixar que la pilota toqui a terra en camp propi.
- Pegar més de tres vegades a la pilota el mateix equip.
- Tocar dues vegades la pilota el mateix jugador.
- Tocar la pilota al cos del jugador més avall de l'ancacostat.
- Enviar la pilota més enllà de les línies de limitació del camp.

TORNEIG DE LA BEATA

MASCULÍ:

Dissabte dia 23, 6 de 1'horabaixa.

C.J. Petra. C.J. Pt. Pollença.
a continuació:
C.V. Vilafranca C.E. St. Salvador d'Artà.

Dissabte dia 30; sis capvespre:

Tercer i Quart classificat.
a continuació:
Primer i Segon classificat.
Entrega de Trofeus.

FEMENÍ:

Divendres dia 29: 7,30 de 1'horabaixa.

C.V. Vilafranca -
C. J. Petra.

Si l'equip que treu perd la pilota li suposa pèdua de treta, i passa a treure l'altre equip.

Abans de treure es fa una rotació per part de l'equip que té la treta en poder seu.

Si a la treta guanya l'equip que treu, aquest s'anota un punt, sinó perd la treta en favor de l'altre equip.

Hem volgut donar a conèixer una mica aquest esport ja que a Vilafranca tenim un gran equip femení, i se n'està formant un de masculí. A les vinents festes de la Beata ens faran una demostració del seu bon Voleibol que desenrotllen a la pista i amb el que han passejat el nom de Vilafranca per Barcelona, Alacant, Albacete,

Esperam, i ells més que nosaltres, la presència del públic vilafranquer als encontres de les pròximes festes i que en aquesta mateixa plana us n'oferim un detallat programa.

Gabriel Barceló

GLOSES

- 11 -

A CADASCÚ LO QUE HA MORT

Tots es nins petits tenen graci
i casi sempre mos fan riure,
no firmar es qui vol escriure,
no senyor, no és democraci.

Me pareix que se diu "llema"
a s'escata que a un li surt,
maldament jo sigui un poc brut
es me~~s~~ escrits duen títol o "lema".

Dos pics m'han apuntat amb so dit
i trob que ja fa coió
jo deman a sa Redacció
posar es nom abaix de s'escrit.

He conegut qualque carreter
que a Palma anava en sa nit,
jo, fins ara res he dit
però a sa tercera denunciaré.

Fa dos mesos no vareu entendre
que sa xispa estava apagada
però amb aquesta altra engronsada
pareix quela volen tornar encendre.

No és que vulgui bravejar
perquè crec que ja n'hi ha prou,
jo dic an es qui no volen brou:
tant m'és fer ensaimades com glosar.

M'agrada tenir picor
perquè pas gust de gratar,
si voleu que me torni amollar
en sé que faran més olor.

En el món hi ha moltes coses
que són bones per sa vista
i també qualque olor molt trista
i no és sa de ses roses.

Vaig anar a "cuir" un melito
i de madur no el vaig poder menjar,
per favor no m'heu de carregar
tantes vegades el "San Benito".

Cada dia quan surt el sol
jo ja estic eixecat
vos dic que n'estic cansat
que me torneu carregar es mussol.

Si he amollat qualque flàstomia,
volent o sense voler,
dic que no hi ha ningú sencer,
en sent moltes cada dia.

Quan volen els milans
tots els aucells tenen por,
si he amollat qualque tro
no ha estat per matar cans.

Nins i nines que m'escoltau
homos i dones, tots plegats,
si an es començament ja pegam esclats
prest tendrem tot es cos blau.

Si dins s'Ajuntament no hi ha concordi
lo millor és partir per la mitat,
de sa carratera per amunt d'En Bernat,
de sa carretera per avall, d'En Jordi.

Ara que tenim s'olla que bull
no l'ehm de deixar refredar...
molts d'anys jo vull donar
an aquest llibret que se diu es "Full".

L'escola n'es una eina
que a molts ens convé emprar,
però es qui no hi vol anar
es que no està per feina.

Jaume Nigorra.

GLOSES POPULARS

Per l'amo en Toni Salero

Jo no m'agrada dir res
no hi hagués qualque empenta
an això ho hem de prendre
ho heu de prendre tal com és.

Un que ho és partidari
i polític amb excés
que no convendria més
fer ses feines necessaris

Es barbers molt han pujat
i molts s'arreglen ells mateixos
troben que això són excessos,
és una barbaritat.

Diuen que sa carn sense ossos
és bona de roegar
germans hem hagut d'arribar
que es "gastos" ho són molt grossos

Festes de la Beata

*L'Ajuntament,
coordinant totes les
institucions de
la Vila,
està acabant de
preparar el programa
de les festes.*

*Ara, aquí, vos
oferim un avanç del
que serà programa
definitiu.*

=====

Dissabte dia 23:

Comença el Torneig de
Voleibol.

Dijous dia 28:

Coets. Cercaviles...
Conferència
d'orientació familiar.

Divendres dia 29:

Concurs infantil de
dibuix.
partit del torneig de
Voleibol.

Funció de teatre.

Dissabte dia 30:

"Jimkama infantil".- Tirada de coloms.- partit de Voleibol.
Cercaviles.- Festa per a la Tercera Edat: Missa; Homenatge.
Concert per una Banda de Música.- Verbena.- Focs artificials.

Diuenmge dia 31:

Futbito.

Missa de la Festa.- Refresc a l'Ajuntament per a tot el poble.
Marathon.- "Carreres" de cavalls.- Vetlada folklòrica.

